

Hallituksen esitys Eduskunnalle Uzbekistanin kanssa kansainvälisestä maantiiliikenteestä tehdyn sopimuksen ja sen lisäpöytäkirjan hyväksymisestä ja laiksi sopimuksen ja lisäpöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että Eduskunta hyväksyisi Uzbekistanin kanssa marraskuussa 1997 tehdyn kansainvälistä maantiiliikennettä koskevan sopimuksen ja sen lisäpöytäkirjan sekä niiden voimaansaattamista koskevan lakiehdotuksen.

Sopimus on Suomen ja eräiden Euroopan unionin ulkopuolisten valtioiden kanssa tehtyjen sopimusten kaltainen ja sen tarkoituksena on saattaa maiden välisten maantiekuljetusten järjestelyt kansainvälisen käytännön mukaisiksi.

Sopimuksen keskeisenä tavoitteena on kuljetuslupajärjestelmän käyttöönotto maiden välisissä linja-auto- ja kuorma-autokuljetuksissa. Lisäksi sopimuksessa on määräyksiä velvollisuudesta ilmoittaa rikkomuksista ja niiden seuraamuksista toisen sopimuspuolen viranomaisille sekä määräyksiä

eräiden liikenteen harjoittamiseen liittyvien verojen, maksujen ja tullien vastavuoroisesta vapautuksesta.

Sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä, kun on saatu ilmoitus, jolla vahvistetaan sopimusosapuolten kansallisen lainsäädännön vaatimien toimenpiteiden täyttäminen.

Sopimukseen liittyy sen toimeenpanoa koskeva lisäpöytäkirja, joka on sopimuksen erottamaton osa.

Esitykseen sisältyy lakiehdotus sopimuksen ja sen lisäpöytäkirjan eräiden lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan tasavallan presidentin asetuksella säädettävänä ajankohtana samanaikaisesti kuin sopimus ja lisäpöytäkirja tulevat voimaan.

SISÄLLYSLUETTELO

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	1
SISÄLLYSLUETTELO	2
YLEISPERUSTELUT.....	3
1. Nykytila ja toimivalta	3
2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset	3
3. Esityksen vaikutukset	4
3.1. Taloudelliset vaikutukset	4
3.2. Ympäristövaikutukset	4
3.3. Yritysvaikutukset	4
4. Asian valmistelu.....	4
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	4
1. Sopimuksen ja sen lisäpöytäkirjan sisältö	4
1.1. Sopimuksen sisältö.....	4
1.2. Lisäpöytäkirjan sisältö	6
2. Lakiehdotuksen perustelut.....	6
3. Voimaantulo.....	7
4. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus ja käsittelyjärjestys	7
LAKIEHDOTUS	10
Uzbekistanin kanssa kansainvälisestä maantieliikenteestä tehdyn sopimuksen ja sen lisäpöytäkirjan hyväksymisestä ja laiksi sopimuksen ja lisäpöytäkirjan lain-säädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta.....	10
LIITTEET	11

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila ja toimivalta

Neuvostoliiton hajottua ja Uzbekistanin itsenäistyttyä on osoittautunut tarpeelliseksi tehdä maantieliikennesopimus Suomen ja Uzbekistanin välillä. Sopimus ja siihen liittyvä lisäpöytäkirja vakiinnuttavat kansainvälisten maantiekuljetusten hallinnollisia menettelyjä. Molempien maiden liikenneministeriöt ovat toistaiseksi vaihtaneet kansainvälisen käytännön mukaisia kuljetuslupia tavaraliikenteen harjoittamiseen. Liikenne on toistaiseksi ollut varsin vähäistä.

Sopimuksella on tarkoitus järjestää suomalaisten liikenteen harjoittajien maantiekuljetukset Uzbekistanin kanssa samoilla periaatteilla tapahtuvaksi kuin muidenkin Euroopan unionin ulkopuolisten Keski- ja Itä-Euroopan maiden kanssa. Samankaltaiset sopimukset Suomella on muun muassa Bulgarian (SopS 58—59/1970), Puolan (SopS 17—18/1970), Romanian (SopS 54—55/1968), Unkarin (SopS 25—26/1968) ja Ukrainan (SopS 42—43/2000) kanssa.

Liikenne kuuluu Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa palveluiden alaan, jossa jäsenvaltioilla on edelleen toimivaltaa. Toimivallanjako ei ole selvä, minkä vuoksi komission on luodessaan yhteistä liikennepoliittikkaa kolmansia maita kohtaan pyydettävä säännönmukaisesti liikenneministerien neuvostolta erillinen valtuutus neuvotteluiden käymiseen. Yhteisön tehtyä liikennettä koskevan sopimuksen kolmannen maan kanssa, jäsenvaltiot eivät voi enää tehdä sopimusta samasta asiasta. Euroopan unioni on tehnyt muun muassa rautatie- ja maantieliikennesopimuksen Sveitsin kanssa (EYVL L 114, 30.4.2002, s. 91—127), läpikulkuliikennesopimukset Unkarin (EYVL L 108, 18.4.2001, s. 28—47), Romanian (EYVL L 142, 31.5.2002, s. 75—91) ja Bulgarian (EYVL L 108, 18.4.2001, s. 6—26) kanssa sekä sopimuksen linja-autoilla tapahtuvasta kansainvälisestä satunnaisliikenteestä (Interbus-

sopimus, EYVL L 321, 26.11.2002, s. 13—43). Interbus-sopimuksen 25 artiklan mukaan sen määräykset korvaavat sopimuspuolten välisten sopimusten asiaa koskevat määräykset. Sopimukseen liittymään on kutsuttu Euroopan liikenneministerikonferenssiin (CEMT) liittyneet valtiot, muun muassa Uzbekistan. Uzbekistan ei ole toistaiseksi liittynyt Interbus-sopimukseen, joten sillä ei ainakaan vielä ole vaikutuksia tämän sopimuksen määräysten sovellettavuuteen. Jos Uzbekistan liittyy Interbus-sopimukseen, sen määräykset korvaavat tämän sopimuksen 3 ja 4 artiklat.

Euroopan yhteisön kauppapolitiikan keskeisenä osana tulliasiat kuuluvat yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan ja sopimuksen 17 artiklan tulleja ja tullittomuuksia koskevat määräykset ovat siten yhteisön tullilainsäädännön alaisia. Tullittomuuksista säädetään muun muassa yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 918/1983. Asetus ei estä jäsenvaltiota myöntämästä tullittomuutta, joka kuuluu kansainvälisen sopimuksen nojalla tavanomaisesti kuuluviin etuoikeuksiin. Artiklan tulleja koskevat määräykset eivät ole ristiriidassa yhteisön voimassa olevan lainsäädännön kanssa.

2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Sopimuksen ja lisäpöytäkirjan määräykset tarjoavat molempien maiden liikenteenharjoittajille vastavuoroisen vapauden kuljetuselinkeinon harjoittamiseen maiden välisissä ja niiden kautta sekä niistä kolmanteen maahan tapahtuvissa maantiekuljetuksissa.

Sopimuksella ja lisäpöytäkirjalla luodaan myös vakiintuneet menettelytavat maantiekuljetuksia haittaavien esteiden käsittelemiselle maiden viranomaisten välillä. Lisäksi on sovittu maiden omien säädösten ja kansainvälisten sopimusten noudattamisesta.

3. Esityksen vaikutukset

3.1. Taloudelliset vaikutukset

Sopimuksella ei ole valtion talousarvioon ulottuvia vaikutuksia.

3.2. Ympäristövaikutukset

Suomen ja Uzbekistanin välinen maantieliikenne on ollut varsin vähäistä. Sopimuksen ei arvioida merkittävästi lisäävän maantieliikennettä maiden välillä eikä sopimuksella siten ole ympäristövaikutuksia.

3.3. Yritysvaikutukset

Maantielikenteen Suomen ja Uzbekistanin välillä odotetaan jatkuvan vähäisenä eikä sopimuksella siten ole merkittäviä yritysvaiku-

tuksia. Sopimuksella vahvistetaan nykyisen käytännön mukaiset menettelytavat.

4. Asian valmistelu

Neuvottelut kansainvälistä maantieliikennettä koskevasta sopimuksesta Suomen ja Uzbekistanin välillä käytiin vuonna 1996, jonka jälkeen sopimusluonnoksia vaihdettiin kirjeitse. Sopimus allekirjoitettiin Helsingissä 4 päivänä marraskuuta 1997. Neuvotteluvaltuuskunnassa oli molempien maiden liikenneministeriöiden ja kuorma-autoelinkeinon edustajia.

Hallituksen esitys on valmisteltu liikenne- ja viestintäministeriössä virkatyönä. Ulkoasiainministeriöltä ja oikeusministeriöltä pyydettiin esityksestä lausunnot. Annetut lausunnot on otettu huomioon esityksen jatkovalmistelussa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Sopimuksen ja sen lisäpöytäkirjan sisältö

1.1. Sopimuksen sisältö

1 artikla. Artiklassa määritellään sopimuksen soveltamisala. Sopimus koskee linja- ja kuorma-autoliikennettä sopimusvaltioissa rekisteröidyillä ajoneuvoilla joko maiden välillä tai niiden kautta kolmanteen maahan kansainväliselle liikenteelle avattuja maanteitä pitkin.

2 artikla. Säännölliseen henkilöliikenteeseen maiden välillä tai niiden kautta tarvitaan artiklan nojalla molempien valtioiden omalle alueelleen myöntämä lupa. Säännöllistä henkilöliikennettä on lähinnä luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain (343/1991), myöhemmin henkilöliikennelaki, 2 §:ssä tarkoitettu linjaliikenne.

Artiklassa on myös lueteltu ne tiedot, jotka on lähetettävä toisen osapuolen asianomaiselle viranomaiselle luvan saamiseksi. Lisäpöytäkirjan mukaan asianomainen viranomainen on Suomessa liikenneministeriö (nykyisin

liikenne- ja viestintäministeriö).

3 artikla. Tilapäisiin henkilökuljetuksiin maiden välillä tai niiden kautta tarvitaan artiklan nojalla pääsääntöisesti asianomaisten viranomaisten omalle alueelleen myöntämä lupa. Tilapäisillä henkilökuljetuksilla tarkoitetaan lähinnä henkilöliikennelain 2 §:n mukaista tilausliikennettä. Asianomaiset viranomaiset, lisäpöytäkirjan mukaan Suomessa liikenne- ja viestintäministeriö, vaihtavat lupia keskenään sen mukaan kuin siitä sovitaan. Luvisa on oltava viranomaisen leima ja allekirjoitus. Jokaiseen tilapäiseen henkilökuljetukseen vaaditaan erillinen lupa, joka oikeuttaa yhteen edestakaiseen matkaan, ellei luvassa toisin mainita.

Jos Uzbekistan liittyy edellä mainittuun Interbus-sopimukseen, se korvaa tämän artiklan määräykset. Lisäpöytäkirjan sovellettavuuteen Interbus-sopimuksella ei ole vaikutusta.

Sisäisen liikenteen kiellosta ja kolmannen maan liikenteen erityisluvista on sovittu 8 artiklassa.

4 artikla. Artiklan mukaan epäkuntoisten

ajoneuvojen tilalle tullut ajoneuvo vapautetaan tilapäisiltä henkilökuljetuksilta vaadittavasta luvasta.

Jos Uzbekistan liittyy edellä mainittuun Interbus-sopimukseen, se korvaa tämän artiklan määräykset.

5 artikla. Artiklan mukaan tavaroiden kahdenkeskisiin ja läpikulkukuljetuksiin tarvitaan pääsääntöisesti lupa, joita asianomaiset viranomaiset vaihtavat ja joiden määrästä ne sopivat vuosittain. Lisäpöytäkirjan 4 kohdassa täsmennetään luvan sisältö sellaiseksi kuin se kansainvälisen käytännön mukaan on muidenkin valtioiden kanssa sovittu.

Lisäpöytäkirjan 3 kohdan mukaan lupaa ei saa siirtää toiselle liikenteenharjoittajalle.

Poikkeukset lupamenettelystä on sovittu 6 artiklassa. Kolmannen maan kuljetuksista on sovittu 8 artiklassa.

6 artikla. Artiklassa luetellut, eräät kansainvälisen käytännön mukaiset tavaraliikenteen poikkeuskuljetukset vapautetaan luvista. Suoritettaessa kuljetusta on ajoneuvossa oltava rekisteröintimaan kuljetusasiakirjat.

7 artikla. Artiklan mukaan toisen osapuolen alueen säädösten edellyttämät mittojen ja massojen ylittämistä koskevat erikoiskuljetusluvut on hankittava asianomaiselta viranomaiselta, joka lisäpöytäkirjan mukaan on Suomessa tielaitos (nykyisin Tiehallinto). Erikoiskuljetusluvista on säädetty erikoiskuljetuksista ja erikoiskuljetusajoneuvoista annetussa liikenneviestintäministeriön päätöksessä (1715/1992).

Vaarallisten aineiden kuljetuksissa noudatetaan artiklan mukaan vaarallisten tavaroiden kansainvälisistä kuljetuksista tehtyä sopimusta (ADR) (SopS 23/1979) ja maiden omaa lainsäädäntöä.

8 artikla. Valtion sisäiset henkilö- tai tavarakuljetukset (kabotaasiliikenne) toisessa maassa rekisteröidyllä ajoneuvolla on artiklan mukaan kielletty ilman liikennöintimaan toimivaltaisen viranomaisen lupaa. Toisen sopimuspuolen ja kolmannen maan väliseen kuljetukseen tarvitaan erityinen lupa, jonka sisältö määritellään lisäpöytäkirjan 4 kohdassa. Lisäpöytäkirjan mukaan toimivaltainen viranomainen on Suomessa liikenne- ja viestintäministeriö.

9 artikla. Artiklan mukaan sopimuksen tarkoittamia kuljetuksia saavat suorittaa vain ne

liikenteenharjoittajat, jotka ovat oman maansa lainsäädännön mukaan oikeutettuja suorittamaan kansainvälisiä kuljetuksia.

Lisäksi artiklassa todetaan, että maantiekuljetuksissa on noudatettava sen valtion säännöksiä jonka alueella kuljetus suoritetaan ja että ajoneuvoissa on oltava rekisterikilvet ja kansallisuustunnus.

10 artikla. Sopimuksen 10 artikla kieltää aseiden, ampumatarvikkeiden, sotakaluston ja räjähteiden kuljettamisen sopimuspuolten valtioiden välillä ja niiden kautta. Artiklassa kielletään myös muiden sisäisen lainsäädännön mukaan kiellettyjen tavaroiden kuljetus.

11 artikla. Tavarakuljetuksessa on artiklan mukaan oltava mukana kuljetuskirja, joka vastaa kansainvälisen yleisen käytössä olevan mallin mukaista kuljetuskirjaa. Suomessa käytössä oleva tiekuljetussopimuslain (345/1979) mukainen rahtikirja täyttää nämä vaatimukset.

12 artikla. Artiklan mukaan kuljettajalla tulee olla mukanaan joko kansallinen tai kansainvälinen ajokortti sekä ajoneuvon rekisteröintitodistus, josta Suomessa käytetään tavallisimmin nimitystä rekisteriote. Suomessa voimassaolevista ulkomaisista ajokorteista on säädetty ajokorttiasetuksen (845/1990) 6 luvussa.

Artiklan mukaan ajokortin tulee vastata kansainvälisessä tiesopimuksessa määriteltyä mallia. Suomen ajokortit täyttävät nämä vaatimukset.

13 artikla. Artiklan mukaan sopimuspuolten alueilla suoritettujen henkilö- ja tavarakuljetukset ovat vapaat sopimuksen tarkoitamiin lupiin, teiden käyttöön sekä tienpitoon liittyvistä veroista ja maksuista.

14 artikla. Artiklan mukaan sopimuksen mukaisia kuljetuksia suorittavien ajoneuvojen tulee olla vakuutettuja. Liikennevakuutuslain (279/1959) 15 §:ssä (361/1993) on säädetty ulkomaisen ajoneuvon vakuuttamisvelvollisuudesta Suomessa.

15 artikla. Artiklassa todetaan, että raja- ja tullitarkastuksissa sekä terveydenhoidollisissa ja kasviterveydestarkastuksissa noudatetaan sisäistä lainsäädäntöä, mikäli niistä ei ole sovittu tässä sopimuksessa tai muussa kansainvälisessä sopimuksessa, jonka osapuolia sopimuspuolet ovat.

16 artikla. Artiklan mukaan eräät kiireelli-

set kuljetukset olisivat tarkastuksia tehtäessä etusijalla. Tällaisia kuljetuksia ovat esimerkiksi vaikeasti sairaiden henkilöiden kuljetukset, helposti pilaantuvien tavaroiden kuljetukset ja eläinkuljetukset.

17 artikla. Artiklassa on sovittu eräistä vastavuoroisista vapautuksista eräistä tulleista ja luvista. Tulleja ja tullittomuuksia koskevat määräykset ovat Euroopan yhteisön tullilainsäädännön alaisia. Tullittomuuksista säädetään muun muassa yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 918/1983. Asetus ei estä jäsenvaltiota myöntämästä tullittomuutta, joka kuuluu kansainvälisen sopimuksen nojalla tavanomaisesti kuuluviin etuoikeuksiin. Artiklan tulleja koskevat määräykset eivät ole ristiriidassa yhteisön voimassa olevan lainsäädännön kanssa.

18 artikla. Artiklan mukaan molempien maiden asianomaiset viranomaiset, lisäpöytäkirjan mukaan Suomessa liikenneministeriö (nykyisin liikenne- ja viestintäministeriö), ovat velvollisia antamaan tietoja toisen sopimuspuolen viranomaiselle sen liikenteen harjoittajan tekemistä sopimuksen rikkomuksista ja niistä seuranneista toimenpiteistä.

19 artikla. Sopimuksen täyttämiseksi toimivaltaiset viranomaiset ylläpitävät suoria yhteyksiä, järjestävät neuvotteluja lupajärjestelmästä sekä vaihtavat kokemuksia ja tietoja lupien käytöstä.

20 artikla. Artiklassa todetaan, että kummankin maan sisäistä lainsäädäntöä noudetaan niissä kysymyksissä, jotka eivät sisälly tähän sopimukseen tai joista ei ole sovittu muissa kansainvälisissä sopimuksissa, joiden osapuolia molemmat maat ovat.

21 artikla. Artiklan mukaan sopimus ei vaikuta muiden kansainvälisten sopimusten johdosta syntyneisiin sopimuspuolten oikeuksiin ja velvoitteisiin.

22 artikla. Artiklassa määritellään tämän sopimuksen ja sen lisäpöytäkirjan voimaantulo. Sopimus ja lisäpöytäkirja tulevat voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä, kun on saatu ilmoitus, jolla vahvistetaan sopimusosapuolten kansallisen lainsäädännön vaatimien toimenpiteiden täyttäminen.

Sopimus ja sen lisäpöytäkirja ovat voimassa toistaiseksi, ellei toinen osapuoli ilmoita kirjallisesti 90 päivää ennen kauden pääty-

mistä pyrkimyksensä lakkauttaa sopimus.

Artiklan mukaan sopimus on allekirjoitettu suomen, uzbekin ja venäjän kielellä. Erimielisyyksien syntyessä etusija annetaan venäjänkieliselle sopimusversiolle.

1.2. Lisäpöytäkirjan sisältö

Sopimukseen liittyy samana päivänä allekirjoitettu lisäpöytäkirja, joka on erottamaton osa sopimusta.

1 kohta. Lisäpöytäkirjan 1 kohdassa määritellään sopimuksessa tarkoitettujen asianomaisten viranomaisten siten kuin edellä on selostettu.

2 kohta. Lisäpöytäkirjan 2 kohdassa määritellään sopimuksessa käytetyt termit. Termit vastaavat Yhdistyneiden Kansakuntien alaisen sisämaan liikennekomitean määritelmiä.

3 kohta. Lisäpöytäkirjan 3 kohta sisältää tarkempia määräyksiä sopimuksen 5 artiklan soveltamisesta ja määräykset on käyty läpi artiklan yksityiskohtaisissa perusteluissa.

4 kohta. Lisäpöytäkirjan 4 kohta sisältää tarkempia määräyksiä sopimuksen 5 ja 8 artiklojen soveltamisesta ja määräykset on pääosin käyty läpi artiklojen yksityiskohtaisissa perusteluissa. Lisäksi siinä määritellään lupien vastavuoroisen vaihtamisen vuosittainen ajankohta ja lupien voimassaoloaika.

5 kohta. Lisäpöytäkirjan 5 kohdan mukaan lupa ja muut sopimuksen mukaiset asiakirjat tulee säilyttää siinä ajoneuvossa, johon ne kuuluvat ja ne on vaadittaessa esitettävä viranomaiselle.

Lisäpöytäkirja on tehty suomen, uzbekin ja venäjän kielellä. Tulkintaa vaativissa kysymyksissä etusija annetaan venäjänkieliselle tekstille.

2. Lakiehdotuksen perustelut

Laki Uzbekistanin kanssa kansainvälisestä maantieliikenteestä tehdyn sopimuksen ja sen lisäpöytäkirjan hyväksymisestä ja laiksi sopimuksen ja lisäpöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

1 §. Pykälä sisältää säännöksen, jolla saataan voimaan ne sopimuksen ja lisäpöytäkirjan määräykset, jotka kuuluvat lainsäädännön

alaan.

2 §. Pykälä sisältää säännöksen, jonka mukaan kummankin sopimuspuolen toimivaltainen viranomainen voi luovuttaa toisen sopimuspuolen toimivaltaiselle viranomaiselle tietoja, jotka koskevat yksittäisen liikenteen harjoittajan tekemiä sopimusrikkomuksia ja niistä liikenteen harjoittajalle seuranneista toimenpiteistä. Säännös on tarpeellinen, koska viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain mukaan (621/1999) ei ole mahdollista luovuttaa tietoja toisen valtion viranomaiselle, jollei siitä ole lailla erikseen säädetty.

3 §. Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan tasavallan presidentin asetuksella säädettävänä ajankohtana samanaikaisesti kuin sopimus ja lisäpöytäkirja tulevat voimaan.

3. Voimaantulo

Sopimus ja sen lisäpöytäkirja tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä, kun on saatu ilmoitus, jolla vahvistetaan sopimusosapuolten kansallisen lainsäädännön vaatimien toimenpiteiden täyttäminen. Esitykseen sisältyvä voimaansaattamislakiehdotus on tarkoitettu tulemaan voimaan tasavallan presidentin asetuksella säädettävänä ajankohtana samaan aikaan kuin sopimus ja lisäpöytäkirja tulevat voimaan.

4. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus ja käsittelyjärjestys

Perustuslain 94 §:n 1 momentin mukaan eduskunta hyväksyy muun muassa sellaiset valtiosopimukset ja muut kansainväliset velvoitteet, jotka sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä. Perustuslakivaliokunnan tulkintakäytännön mukaan eduskunnan hyväksymistoimivalta kattaa kaikki aineelliselta luonteeltaan lain alaan kuuluvat kansainvälisen velvoitteen määräykset. Sopimuksen määräykset on luettava lainsäädännön alaan, jos määräys koskee jonkin perustuslaissa turvattun perusoikeuden käyttämistä tai rajoittamista, jos määräys muutoin koskee yksilön oikeuksien tai velvollisuuksien perusteita, jos määräyksen tarkoittamasta asiasta on perustuslain mukaan säädettävä lailla

taikka jos määräyksen tarkoittamasta asiasta on voimassa lain säännöksiä tai siitä on Suomessa vallitsevan käsityksen mukaan säädettävä lailla. Kysymykseen ei vaikuta se, onko jokin määräys ristiriidassa vai sopusoinnussa Suomessa lailla annetun säännöksen kanssa (PeVL 11, 12 ja 45/2000 vp).

Sopimuksen eräät artiklat käsittelevät kansainvälisen maantieliikenteen lupajärjestelmää, lupaehtoja ja sallittuja liikennemuotoja. Näiden artiklojen säätämisyjärjestyksestä päätettäessä tulee ottaa huomioon perustuslain 18 § 1 momentti, jonka mukaan jokaisella on oikeus hankkia toimeentulonsa valitsemallaan elinkeinolla. Perustuslakivaliokunta on lausuntokäytännössään (PeVL 35/1998 vp, 4 ja 23/2000 vp) pitänyt elinkeinovapautta perustuslain 18 § 1 momentin mukaisena pääsääntönä, mutta katsonut elinkeinotoiminnan luvanvaraistamisen olevan poikkeuksellisesti mahdollista. Valiokunta on pitänyt tärkeänä, että säännökset luvan edellytyksistä ja pysyvyydestä antavat ennustettavuuden viranomaistoiminnasta. Elinkeinotoiminnan luvanvaraisuudesta on aina säädettävä lailla.

Sopimuksen 1 artiklassa määritellään sopimuksen soveltamisala. Artiklan määräykset vaikuttavat välillisesti sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien aineellisten sopimusmääräysten tulkintaan ja soveltamiseen ja kuuluvat siten lainsäädännön alaan.

Sopimuksen 2 artiklan mukaan säännöllinen henkilöliikenne sopimuspuolten välillä tai niiden alueiden kautta edellyttää toimivaltainen viranomaisten myöntämää lupaa. Artiklassa on myös määräyksiä lupahakemuksessa esitettävistä tiedoista. Suomen perustuslain 18 § 1 momentin mukaan jokaisella on oikeus lain mukaan hankkia toimeentulonsa valitsemallaan työllä, ammatilla tai elinkeinolla. Artiklan määräykset koskevat perustuslaissa turvattun elinkeinovapauden käyttämistä ja rajoittamista. Säännöllisestä henkilöliikenteestä on säädetty henkilöliikennelaissa. Artiklan määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

Sopimuksen 3 artiklan mukaan tilapäisiin henkilökuljetuksiin maiden välillä tai niiden kautta tarvitaan pääsääntöisesti asianomaisten viranomaisten omalle alueelleen myöntämä lupa. Asianomaiset viranomaiset vaihtavat lupia keskenään sen mukaan kuin siitä

sovitaan. Yksi lupa oikeuttaa yhteen edestakaiseen matkaan, ellei luvassa toisin mainita. Edellä mainitun perustuslain 18 § 1 momentin perusteella artiklan määräykset koskevat perustuslaissa turvatus elinkeinovapauden käyttämistä ja rajoittamista. Säännöllisestä henkilöliikenteestä on säädetty henkilöliikennelaissa. Artiklan määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

Sopimuksen 4 artiklan mukaan epäkuuntoisten ajoneuvojen tilalle tullut ajoneuvo vapautettaisiin tilapäisiltä henkilökuljetuksilta vaadittavasta luvasta. Artiklan määräykset koskevat liikenteenharjoittajien oikeuksien ja velvollisuuksien perusteita ja kuuluvat siten lainsäädännön alaan.

Sopimuksen 5 artiklan mukaan tavaroiden kahdenkeskisiin ja läpikulkukuljetuksiin tarvitaan pääsääntöisesti lupa, joita asianomaiset viranomaiset vaihtavat ja joiden määrästä ne sopivat vuosittain. Lisäpöytäkirjan 3 kohdan mukaan lupaa ei saa siirtää toiselle liikenteenharjoittajalle ja 4 kohdassa täsmennetään luvan sisältö sellaiseksi kuin se kansainvälisen käytännön mukaan on muidenkin valtioiden kanssa sovittu. Edellä mainitun perustuslain 18 § 1 momentin perusteella artiklan ja lisäpöytäkirjan määräykset koskevat perustuslaissa turvatus elinkeinovapauden käyttämistä ja rajoittamista. Tavaraliikenteen lupajärjestelmästä on säädetty luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä annetussa laissa (342/1991), myöhemmin tavaraliikennelaki. Artiklan ja lisäpöytäkirjan määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

Sopimuksen 6 artiklan 1 kohdassa on luetelo liikenneryhmiä, jotka on vapautettu 5 artiklan lupavaatimuksista. Artiklan 2 kohdassa on rajoituksia 1 kohdan poikkeusten sovellettavuuteen. Artiklan määräykset koskevat liikenteenharjoittajien oikeuksien ja velvollisuuksien perusteita ja kuuluvat siten lainsäädännön alaan.

Sopimuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaan kabotaasiliikenteen harjoittaminen on kiellettyä. Artiklan 2 kohdan mukaan liikenne toisen sopimuspuolen alueen ja kolmannen maan välillä on sallittu ainoastaan toisen sopimuspuolen myöntämällä erityisluvalla, jonka sisältö on määritelty lisäpöytäkirjan 4 kohdassa. Edellä mainitun perustuslain 18 § 1 momentin perusteella artiklan ja lisäpöytä-

kirjan määräykset koskevat perustuslaissa turvatus elinkeinovapauden käyttämistä ja rajoittamista. Henkilöliikenteestä on säädetty henkilöliikennelaissa ja tavaraliikenteestä tavaraliikennelaissa. Artiklan ja lisäpöytäkirjan määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

Sopimuksen 10 artikla kieltää aseiden, ampuatarvikkeiden, sotakaluston ja räjähteiden kuljettamisen sopimuspuolten valtioiden välillä ja niiden kautta. Artiklassa kielletään myös muiden sisäisen lainsäädännön mukaan kiellettyjen tavaroiden kuljetus. Edellä mainitun perustuslain 18 § 1 momentin perusteella artiklan määräykset koskevat perustuslaissa turvatus elinkeinovapauden käyttämistä ja rajoittamista. Vaarallisten aineiden kuljetuksista on säädetty laissa vaarallisten aineiden kuljetuksista (719/1994). Artiklan määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

Sopimuksen 13 artiklan mukaan sopimuspuolten alueilla suoritettavat henkilö- ja tavarakuljetukset ovat vapaat sopimuksen tarkoitamiin lupiin, teiden käyttöön sekä tienpitoon liittyvistä veroista ja maksuista. Perustuslain 81 § 1 momentin mukaan valtion verosta säädetään lailla, joka sisältää säännökset verovelvollisuuden ja veron suuruuden perusteista sekä verovelvollisen oikeusturvasta. Perustuslain 81 § 2 momentin mukaan valtion viranomaisten virkatoimien, palvelujen ja muun toiminnan maksullisuuden sekä maksujen suuruuden yleisistä perusteista säädetään lailla. Artikla sisältää määräyksiä valtion veroista ja maksuista vapauttamisesta ja siten määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

Sopimuksen 17 artiklassa on sovittu eräistä vastavuoroisista vapautuksista eräistä tulleista ja luvista. Edellä mainitun perustuslain 81 §:n perusteella artiklan määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

Sopimuksen 18 artiklan mukaan molempien maiden asianomaiset viranomaiset ovat velvollisia antamaan tietoja toisen sopimuspuolen viranomaiselle sen liikenteenharjoittajan tekemistä sopimuksen rikkomuksista ja niistä seuranneista toimenpiteistä. Liikenteenharjoittajaa koskevien tietojen vaihdon kannalta on perustuslain 10 §:n turvaama yksityisyyden suoja merkityksellinen. Perustuslain 10 § 1 momentin mukaan henkilötietojen suojusta säädetään tarkemmin lailla. Artiklan

määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

Sopimuksen 21 artiklan mukaan sopimus ei vaikuta niihin sopimuspuolten oikeuksiin ja velvoitteisiin, jotka johtuvat muista niiden tekemistä kansainvälisistä sopimuksista, joiden osapuolia ne ovat. Lainsäädännön alaan kuuluvien aineellisten sopimusmääräysten soveltamiseen välillisesti vaikuttavana artiklan määräys kuuluu lainsäädännön alaan.

Sopimus ja lisäpöytäkirja eivät sisällä määräyksiä, jotka koskisivat perustuslakia sen 94 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla. Näin ollen sopimus ja lisäpöytäkirja voidaan hyväksyä yksinkertaisella äänten enemmistöllä, ja ehdotus niiden voimaansaattamis-

laiksi hyväksyä tavallisen lain säätämistäjärjestyksessä.

Edellä olevan perusteella ja perustuslain 94 §:n mukaisesti esitetään, että

Eduskunta hyväksyisi Suomen tasavallan hallituksen ja Uzbekistanin tasavallan hallituksen välillä kansainvälisestä maantieliikenteestä Helsingissä 4 päivänä marraskuuta 1997 tehdyn sopimuksen ja sen lisäpöytäkirjan.

Koska sopimus ja sen lisäpöytäkirja sisältävät määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

Uzbekistanin kanssa kansainvälisestä maantieliikenteestä tehdyn sopimuksen ja sen lisäpöytäkirjan hyväksymisestä ja laiksi sopimuksen ja lisäpöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Helsingissä 4 päivänä marraskuuta 1997 Suomen tasavallan hallituksen ja Uzbekistanin tasavallan hallituksen välillä kansainvälisestä maantieliikenteestä tehdyn sopimuksen ja sen lisäpöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Sopimuspuolten toimivaltainen viranomais- tai viranomainen voi luovuttaa toisen sopimuspuolen toimivaltaiselle viranomaiselle tietoja, jotka koskevat liikenteen harjoittajan tekemiä sopimusrikkomuksia ja niistä liikenteen harjoittajalle seuranneita toimenpiteitä.

3 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 30 päivänä tammikuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Johannes Koskinen

*Liitteet***SUOMEN TASAVALLAN HALLITUKSEN JA UZBEKISTANIN TASAVALLAN HALLITUKSEN VÄLINEN KANSAINVÄLISTÄ MAANTIELIIKENNETTÄ KOSKEVA SOPIMUS**

Uzbekistanin tasavallan hallitus ja Suomen tasavallan hallitus, joista käytetään nimitystä "sopimusosapuolet", ottaen huomioon kahdenvälisen kaupan kehittämisen ja haluten vastavuoroisuuden pohjalta kehittää autoilla suoritettavaa henkilö- ja tavaraliikennettä molempien valtioiden välillä ja niiden alueiden kautta, ovat sopineet seuraavaa:

Artikla 1

Tämän sopimuksen mukaisesti säännöllisiä ja tilapäisiä henkilöliikennekuljetuksia (mukaanlukien turisti-) ja tavaraliikennekuljetuksia molempien valtioiden välillä ja niiden alueiden kautta, suoritetaan Uzbekistanin tasavallassa ja Suomen tasavallassa rekisteröidyillä ajoneuvoilla kansainväliselle autoliikenteelle avattuja maanteitä pitkin.

I. HENKILÖLIIKENNE

Artikla 2

1. Säännölliset henkilökuljetukset molempien maiden välillä ja niiden kautta suoritetaan sopimusosapuolten asianomaisten viranomaisten sopimuksen ja niiden antamien lupien pohjalta.
2. Sopimusosapuolten asianomaiset viranomaiset antavat toisilleen ajoissa ehdotuksensa tällaisten kuljetusten järjestämisestä. Näihin ehdotuksiin tulee sisältyä tiedot liikennöitsijän nimestä, reitistä, aikataulusta, pysähtymispaikoista, joilla liikennöitsijä ottaa ja jättää matkustajia, sekä kuljetusten ajankohdasta ja säännöllisyydestä.

Artikla 3

1. Tilapäisiä henkilökuljetuksia molempien maiden välillä tai kauttakuljetuksena niiden alueiden kautta, poikkeuksena tämän sopimuksen 4 artiklassa mainitut kuljetukset, suoritetaan sopimusosapuolten asianomaisten viranomaisten antamien lupien perusteella.
2. Sopimusosapuolten asianomaiset viranomaiset myöntävät luvan omalla alueellaan suoritettavaa matkan osaa varten.
3. Jokaisen tilapäisen henkilökuljetuksen suorittamiseen vaaditaan erillinen lupa, joka oikeuttaa yhteen edestakaiseen matkaan, ellei luvassa toisin sanota.
4. Sopimusosapuolten asianomaiset viranomaiset toimittavat toisilleen kunakin vuonna keskenään sopimansa määrän lupalomakkeita tilapäisiä henkilökuljetuksia varten. Nämä lomakkeet on varustettava luvan myöntäneen asianomaisen viranomaisen leimalla ja allekirjoituksella.
5. Sopimusosapuolten asianomaiset viranomaiset sopivat keskenään lupalomakkeiden vaihtamisjärjestyksestä.

Artikla 4

Artiklan 3 mukaista lupaa ei vaadita vaihdettaessa epäkuntoon joutunutta ajoneuvoa toiseen.

II. TAVARALIIKENNE

Artikla 5

1. Tavarankuljetukset molempien maiden välillä tai kolmannesta maasta kolmanteen maahan tai niiden alueiden kautta, lukuunottamatta tämän sopimuksen 6 artiklan mukaisia kuljetuksia, suoritetaan ajoneuvoilla sopimusosapuolten asianomaisten viranomaisten antamien lupien nojalla.
2. Jokaiseen tavarankuljetukseen vaaditaan erillinen lupa, joka oikeuttaa yhteen edestakaiseen matkaan, ellei luvassa toisin sanota.
3. Sopimusosapuolten asianomaiset viranomaiset toimittavat toisilleen kunakin vuonna keskenään sopimansa määrän lupalomakkeita tavarankuljetuksia varten. Nämä lomakkeet on varustettava luvan myöntäneen asianomaisen viranomaisen leimalla ja allekirjoituksella.
4. Sopimusosapuolten asianomaiset viranomaiset sopivat keskenään lupalomakkeiden vaihtamisjärjestyksestä.

Artikla 6

1. Artikla 5 mukaista lupaa ei kuitenkaan vaadita:
 - a) messujen ja näyttelyiden järjestämiseen tarvittavien tavaroiden, varusteiden ja tarvikkeiden kuljetuksiin;
 - b) urheilutilaisuuksiin tarkoitettujen ajoneuvojen, eläinten, muiden varusteiden ja kaluston kuljetuksiin;
 - c) teatterilavasteiden ja -tarvikkeiden sekä soitinten, elokuvaesitysten valmistamiseen ja radio- ja televisioesityksiin tarvittavien välineiden kuljettamiseen;
 - d) ruumiiden ja vainajien tuhkan kuljetuksiin;
 - e) postin kuljetuksiin;
 - f) epäkunnossa olevien ajoneuvojen kuljettamiseen;
 - g) irtaimen omaisuuden kuljettamiseen muuton yhteydessä;
 - h) lääkintävarusteiden ja lääkkeiden kuljettamiseen auttamistarkoituksessa luonnonmullistus-alueille.Lupaa ei myöskään vaadita teknistä apua tuovien autojen kauttakulkuun. Suoritettaessa kuljetuksia tämän artiklan mukaisesti ajoneuvossa on oltava sen maan kuljetusasiakirjat jossa ajoneuvo on rekisteröity.
2. Tämän artiklan 1. a), b) ja c)- kohdissa mainittuja poikkeuksia sovelletaan vain sillä ehdolla, että tavarat palautetaan ajoneuvon rekisteröintimaahan tai ne kuljetetaan kolmannen maan alueelle.

7 Artikla

1. Milloin tyhjänä kulkevan tai kuormatun ajoneuvon päämitat tai paino ylittävät toisen sopimusosapuolen alueella sallitut päämitat tai suurimman painon, tulee liikenteen harjoittajan hankkia toisen sopimusosapuolen asianomaiselta viranomaiselta erityinen lupa. Vaarallisten aineiden kuljetuksissa on noudatettava vastaavien kansainvälisten sopimusten ja molempien maiden sisäisen lainsäädännön määräyksiä.
2. Jos 1 kohdassa mainittu lupa rajoittaa ajoneuvon liikkumisen määrättyyn reittiin, kuljetuksen tulee tapahtua vain tällä reitillä.

III YLEISIÄ MÄÄRÄYKSIÄ

8 Artikla

1. Liikenteenharjoittajalla ei ole oikeutta ryhtyä henkilö- tai tavarankuljetuksiin toisen osapuolen alueella sijaitsevien kahden pisteen välillä.
2. Liikenteenharjoittaja voi suorittaa kuljetuksia toisen sopimusosapuolen alueen sekä kolmannen maan välillä, jos hän on saanut siihen erityisen luvan toisen sopimusosapuolen asianomaiselta viranomaiselta.

9 Artikla

1. Tämän sopimuksen edellyttämiä kuljetuksia voivat suorittaa vain sellaiset liikenteenharjoittajat, jotka oman maansa lainsäädännön mukaan ovat oikeutettuja suorittamaan kansainvälisiä kuljetuksia.
2. Kansainvälisiä kuljetuksia suorittavat moottoriajoneuvot on varustettava asianomaisen maan rekisterikilvillä ja kansallisuustunnuksilla.
3. Liikenteenharjoittajan on suoritettava tämän sopimuksen mukaisia kansainvälisiä kuljetuksia noudatettava sen valtion, jonka alueella ajoneuvo on, liikennesääntöjä ja muita lainmääräyksiä.

10 Artikla

Aseiden, ampumatarvikkeiden, sotakaluston, räjähteiden sekä muiden sopimuspuolten sisäisen lainsäädännön mukaan kiellettyjen aineiden kuljettaminen on sopimusosapuolten valtioiden alueella tai niiden alueiden kautta kielletty.

Artikla 11

Tämän sopimuksen mukaisiin tavarankuljetuksiin vaaditaan kansallinen kuljetuskirja, jonka tulee vastata kansainvälisen yleisessä käytössä olevan mallin mukaista kuljetuskirjaa.

Artikla 12

1. Ajoneuvon kuljettajalla tulee olla kansallinen tai kansainvälinen ajokortti, joka vastaa sitä ajoneuvokategoriaa johon hänen kuljettamansa ajoneuvo kuuluu, sekä kyseisen ajoneuvon kansalliset rekisteröintitodistukset.
2. Kansallisen tai kansainvälisen ajokortin tulee vastata kansainvälisessä tiesopimuksessa määriteltäviä malleja.

Artikla 13

Tämän sopimuksen nojalla molempien maiden alueella moottoriajoneuvoilla suoritettavat henkilö- ja tavarankuljetukset ovat vapaat tämän sopimuksen tarkoittamiin lupiin, teiden käyttöön sekä tienpitoon liittyvistä veroista ja maksuista, poikkeuksena maksulliset tiet ja sillat.

Artikla 14

Jokaisen tämän sopimuksen mukaisia kuljetuksia suorittavan ajoneuvon on oltava etukäteen vakuutettu.

Artikla 15

Raja- ja tullitarkastus sekä terveydenhoidollinen ja kasviterveystarkastus suoritetaan niiden kansainvälisten sopimusten, joihin molemmat osapuolet ovat liittyneet, mukaisesti ja kysymyksiin, joita nämä sopimukset eivät koske, sovelletaan kummankin sopimusosapuolen sisäistä lainsäädäntöä.

Artikla 16

Raja- ja tullitarkastus sekä terveydenhoidollinen ja kasviterveystarkastus kuljetettaessa vaikeasti sairaita henkilöitä sekä suoritettaessa säännöllisiä henkilökuljetuksia ja eläinten sekä heliposti pilaantuvien tavaroiden kuljetuksia tapahtuu etuoikeutetusti.

Artikla 17

1. Suoritettaessa tämän sopimuksen pohjalla kuljetuksia ei tullimaksuja peritä eikä lupia vaadita toisen sopimusosapuolen alueelle tuotavista:
 - a) polttoaineista, jotka sisältyvät ajoneuvon moottorin polttoainejärjestelmään toiminnallisesti ja rakenteellisesti kuuluviin polttoainesäiliöihin;
 - b) voiteluaineista, joita tarvitaan kuljetuksen aikana;
 - c) varaosista ja työkaluista, jotka on tarkoitettu kansainvälisiä kuljetuksia suorittaville ajoneuvoille.
2. Käyttämättömät varaosat on vietävä maasta ja korvatut varaosat joko vietävä maasta taikka hävitettävä tai luovutettava tämän sopimusalueella voimassa olevien määräysten mukaisesti.

Artikla 18

1. Siinä tapauksessa, että tätä sopimusta rikotaan, on liikenteenharjoittaja sen maan asianomaisten viranomaisten pyynnöstä, jossa rikkomus on tapahtunut, velvollinen ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin tämän sopimuksen ehtojen täyttämiseksi. Sen maan asianomaiset viranomaiset, josta liikenteenharjoittaja tulee, ilmoittavat toisen sopimusosapuolen asianomaisille viranomaisille niistä toimenpiteistä, joihin on ryhdytty.
2. Mikäli oleskelumaan lainsäädäntöä on rikottu, tämän artiklan määräykset eivät vapauta liikenteenharjoittajaa vastuusta.

Artikla 19

Sopimuksen täyttämiseksi sopimusosapuolten asianomaiset viranomaiset ylläpitävät suoria yhteyksiä, järjestävät toisen sopimusosapuolen ehdotuksesta neuvotteluja henkilö- ja tavarankuljetuksen lupajärjestelmästä, sekä vaihtavat kokemuksia ja informaatiota annettujen lupien käytöstä.

Sopimusosapuolet ratkaisevat kaikki tämän sopimuksen tulkintaa ja soveltamista koskevat mahdolliset erimielisyydet neuvotteluteitse.

IV LOPPUMÄÄRÄYKSET

Artikla 20

Kummankin sopimusosapuolen sisäistä lainsäädäntöä sovelletaan kaikkiin sellaisiin kysymyksiin, joita tällä sopimuksella tai sellaisella kansainvälisellä sopimuksella, johon molemmat sopimusosapuolet ovat liittyneet, ei ole järjestetty.

Artikla 21

Tämä sopimus ei vaikuta niihin sopimusosapuolten oikeuksiin ja velvoituksiin, jotka johtuvat muista kansainvälisistä sopimuksista, joihin ne ovat liittyneet.

Artikla 22

1. Tämä sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä, kun on saatu ilmoitus, jolla vahvistetaan sopimusosapuolten kansallisen lainsäädännön vaatimien toimenpiteiden täyttäminen.
2. Sopimukseen liitetään lisäpöytäkirja, joka on sen erottamaton osa.
3. Tämä sopimus on tehty määräämättömäksi ajaksi ja sen voimassaolo jatkuu kunnes 90 päivää on kulunut siitä päivästä, jona toinen sopimuspuoli on ilmoittanut toiselle sopimusosapuolelle sopimuksen voimassaolon lakkaamisesta.

Tehty Helsingissä 4 päivänä marraskuuta 1997 kahtena suomen-, uzbekin- ja venäjänkielisenä kappaleena kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset. Jos sopimuksen tulkinnasta syntyy erimielisyyttä, perustekstinä käytetään venäjänkielistä versiota.

Uzbekistanin tasavallan
hallituksen puolesta

Suomen Tasavallan
hallituksen puolesta

LISÄPÖYTÄKIRJA

Uzbekistanin tasavallan ja Suomen tasavallan välillä tehdyn kansainvälisen tieliikennesopimuksen soveltamisesta

Uzbekistanin tasavallan ja Suomen tasavallan 4 päivänä marraskuuta 1997 allekirjoitetun kansainvälisen tieliikennesopimuksen soveltamisen yhteydessä, sovittiin seuraavaa:

1. Mainitussa sopimuksessa asianomaiset viranomaiset ovat:

Uzbekistanin tasavallan puolesta:

a) artiklojen 2, 3, 5, 8, 18 ja 19 osalta - Uzbekistanin valtion autoliikenneosakekorporaatio, Uzavtotrans: 700000, Taškent, 1 Proezd ul. Amira Temura 6, puh. 33-61-48, fax: (3712) 33-15-25, 33-24-83.

b) 7 artiklan osalta - Uzbekistanin tasavallan sisäasiainministeriö: 700000, Taškent, ul. Navruz 1, puh. 33-41-35 sekä valtion osakekonserni Uzavtodor: 700000, Taškent, ul. Puškina 68-a, puh. 39-14-06, 39-45-87, fax: 68-27-11.

Suomen tasavallan puolesta:

a) artiklojen 2, 3, 5, 8, 18 ja 19 osalta
Suomen liikenneministeriö

b) 7 artiklan osalta
Tielaitos
Liikenteen palvelukeskus
PI 33
SF-00521 Helsinki

2. Tässä sopimuksessa tarkoitetaan

2.1. termillä "ajoneuvo":

tavarankuljetuksessa - kuorma-autoa, perävaunuyhdistelmää, vetovaunua tai vetovaunua puoliperävaunuineen;

henkilökuljetuksessa - bussia, eli ajoneuvoa joka on tarkoitettu henkilökuljetukseen ja jossa on vähintään 8 paikkaa, jolloin kuljettajaa ei ole las kettu mukaan, sekä bussia, jossa on perävaunu matkatavaroiden kuljetukseen;

2.2. termillä "säännölliset kuljetukset" - kuljetuksia jotka suoritetaan sopimusosapuolten ajoneuvoilla aikaisemmin sovitun aikataulun ja reitin mukaisesti sekä osoittaen reitin alkamis- ja loppumispisteet sekä pysähtymispaikat;

2.3. termillä "tilapäiset kuljetukset" - kaikkia muita kuljetuksia.

2.4. termillä "liikennöitsijä" ketä hyvänsä fyysistä tai juridista henkilöä, joka on sopimusosapuolten sisäisen lainsäädännön mukaisesti oikeutettu kansainväliseen henkilö- ja tavaraliikenteeseen.

3. Sovellettaessa sopimuksen 5 artiklan 2 kohtaa otetaan huomioon, että kuljetuslupaa saa käyttää vain se liikenteenharjoittaja, jolle se on myönnetty, eikä sitä voi antaa kenellekään muulle.

4. Tämän sopimuksen 5 artiklaa ja 8 artiklan 2 kohtaa soveltamiseksi otetaan huomioon seuraavat lupatyypit kuljetuksia suorittaessa:

a) kuljetukset yhden sopimusosapuolen alueella sijaitsevan pisteen ja toisen sopimusosapuolen alueella sijaitsevan pisteen välillä, sekä kauttakuljetuksena toisen sopimusosapuolen alueen kautta;

b) toisen sopimusosapuolen liikennöitsijän suorittamat kuljetukset toisen sopimusosapuolen alueelta kolmanteen maahan, sekä kolmannelle maasta toisen sopimusosapuolen alueelle.

Molempien sopimusosapuolten asianomaiset viranomaiset määrittelevät marraskuuhun mennessä tarvittavan määrän yllämainittuja lupatyyppejä seuraavalle vuodelle, jotka vastavuoroisesti vaihdetaan ennen seuraavan vuoden tammikuun 15. päivää.

Edellisenä vuonna annetut luvat ovat voimassa seuraavan vuoden 1. helmikuuta saakka.

5. Luvat ja muut sopimuksen mukaiset asiakirjat tulee säilyttää siinä ajoneuvossa, johon ne kuuluvat, ja ne tulee esittää asianomaiselle viranomaiselle näin vaadittaessa.

6. Molempien sopimusosapuolten liikenteenharjoittajat voivat keskenään sopia tässä sopimuksessa tarkoitettujen henkilö- ja tavarankuljetusten suorittamiseen liittyvistä käytännöllisistä kysymyksistä.

Tämä lisäpöytäkirja, joka on erottamaton osa Suomen tasavallan hallituksen ja Uzbekistanin tasavallan hallituksen välistä kansainvälistä tieliikennettä koskevaa sopimusta, tulee voimaan samanaikaisesti edellisen kanssa.

Tämä lisäpöytäkirja on tehty Helsingissä 4 päivänä marraskuuta 1997 kahtena suomen-, uzbekin ja venäjänkielisenä kappaleena, kaikkien ollessa yhtä todistusvoimaiset. Sopimusosapuolet käyttävät tulkintaa vaativissa kysymyksissä venäläistä tekstiä.

Uzbekistanin tasavallan
puolesta

Suomen tasavallan
puolesta